

Erik Helger: VINGESLAG (Forlaget Attika)2019

En fortælling
der var kommet ud af syne
drejede
som en skrue
langt borte
fra sommeren
væk fra sit ekko,
sine følehorn.
(side 31)

Ethvert digt har i sig fortællingens mulighed. Det gælder også Erik Helgers 2019 udgivelse digtsamlingen Vingeslag. En samling der kredser om to virkeligheder, to tilstande, der momentvis skrives frem, formet i den erkendelse, at alt ændres. Noget svinder ind, bliver til noget andet; noget der hører erindringen til i en fortid, der flaksende viser sig og trækkes til andre tilstande, får ny betydning, får liv i digterens skabende proces:

....
der hvor
erindringens bænke
stod og voksede
for snart længe siden
(side 42)

"Hvad sker der
med blomsternes sang.

Det sner.

Det sner
når vandets blade løber
i de hvide pausers
vægt.
(side 5)

En hvid virkelighed, en virkelighed, der er taget af fraværet, dækket af farven hvid. Det sner, som indledningsdigtet så manende viser frem. En virkelighed der er anderledes ved sine tillukkede skøjter. En virkelighed, der presser den skabende proces, der trækker, spalter øjeblikket. Der er tale om livet mellem bøger, mellem det at være et musiksk menneske og det at være til stede i hverdagens liv:

At færdes mellem bøger
gør os stille
så vi til sidst forsvinder
i noget vi ikke kan erindre.
Som fluer der ikke længere
lander på benene.
Men rusker
hvor der er skrællede skove
uden en beskyttende
bark omkring sig
(side 11)

2

Strandbredden.
En ny form for ankomsthal
til de uhyggelige
flugtveje
for stormen.
(side 17)

En tilstand, en varsling, en ildspåsættelse af linjer trukket, skrevet i et "inferno":

Morgenrøde
med egen gud.
Ikke engang trappens
egne trin
nåede at komme i skjul.
(side 15)

Avisernes beskrevne virkelighed; stemmer der blander sig med en hukommelse, de sidder som "fugtmærker", i handlingsløse erindringer:

Synes at høre en ankerkæde
løbe over gravene og skrabe
mod de skibbrudnes skæbner.

Spring fra fortiden
lange hævede beslag
var det der fejede
gennem hukommelsen.
(side 40)

Digtsamlingen Vingeslag er en samling, man ikke lige bliver færdig med ved første gennemlæsning. Det betaler sig at læse langsomt og underet sker, de afmærkede kamre åbner sig og et tidsbillede indrammet af året 2019 fortæller sin egen historie

om at være til i begyndelsen af det 21. århundrede. Der er tale om en poesi af stor digterisk kraft. Lad dig som læser ikke narre af enkelheden i de nøgne ordkæder.

Det var blevet lyst.

Listen over
hvad der er
var blevet væk.
(side 46)

Jørgen Wassilefsky